

Pereszlény, 1926. július 31. – Budapest, 2004. december 15.

Vasúti pályamunkás gyermeke. Mezőgazdasági munkásként dolgozott, a gimnáziumot Ipolyságon kezdte, majd Balassagyarmaton, a népi kollégiumban érettségizett. 1947-ben beiratkozott a budapesti egyetem bölcsészkarára, ahol történelmi stúdiumokat hallgatott. Tanulmányai folytatása alatt kollégiumi nevelőtanár, majd igazgató volt. 1948-tól párttag. 1950-ben egyetemi hallgatóként került az MDP Pártfőiskolára. 1952. júliusban az MDP KV Agitációs és Propaganda Osztályán politikai munkatárs, 1953. májustól az egyetemi alosztály megbízott vezetője volt. 1954-től a moszkvai Lomonoszov Egyetemen aspiráns volt, disszertációjának megvédésekor a történelemtudományok kandidátusa lett, 1973-tól a történettudományok doktora. 1958-tól a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat tudományos titkára. 1960-ban visszakerült a pártapparátusba; az MSZMP KB Tudományos, Közoktatási és Kulturális Osztály alosztályvezetője lett. 1964-től mint történész az ELTE Újkori és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszékén tanított; előbb docens, majd 1967-től egyetemi tanár, az egyetemi pártbizottság tagja. 1964 és 1967 között oktatási rektorhelyettes. 1986 és 1991 között a Magyar Történelmi Társulat elnöke volt. 1988. augusztusban kinevezték az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének igazgatójává. A nevét 1990-ben Politikatörténeti Intézetre változtató intézményből ment nyugdíjba, 1991-ben. Főleg az 1945 utáni magyar történelemről foglalkozó munkái ismertek.